

Weerlegging Stephan Bogert – Jeugdbode GGiN te Krimpen a/d IJssel

Maart 2010 – jaargang 10 : nummer 4

Bij velen wordt hij tegenwoordig verguisd en veracht. Verschillende standen in het leven der genade is in deze tijd onzin. Je moet maar eens kijken wat ze op Internet allemaal klaarmaken over ds. G.H. Kersten! Verschrikkelijk! Sommigen schromen niet om de 'leer van Kersten' iets uit 'het onderste der hel' te noemen. En dominees die voluit staan en prediken in de lijn van ds. G.H. Kersten, en dus ook van dr. Alexander Comrie, worden 'duivels' genoemd. Je moet maar durven.

1^e citaat

Dit artikel handelt over de (kinder-)Dooop en het daarbij behorend doopformulier – deel 5.

DJK : Drie keer raden wie hier bedoeld wordt...?? Nooit heb ik beweerd dat ds. G.H. Kersten een duivel is. Ik ben geen Rechter, en blijf daarom van zijn staat af. Ik geloof zelfs dat hij een kind Gods was, hoewel hij gruwelijk heeft gedwaald. Hij leerde in zijn dogmatiek omtrent het leerstuk van de wedergeboorte en de rechtvaardigmaking, wel degelijk een duivelse dwaalleer, die zeer veel verwarring heeft gebracht. Ook onder Gods ware volk! Kijk lezer, wanneer de Heere Jezus Zijn discipelen aankondigt dat Hij naar Jeruzalem moest gaan, om veel te lijden van het Sanhedrin, en tenslotte te gaan sterven, dan kan Petrus het niet laten om het vanuit zijn vleselijk geredeneer, het op te willen nemen voor Zijn lieve Meester. *En Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te bestraffen, zeggende: Heere, wees U genadig! dit zal U geenszins geschieden. Maar Hij, Zich omkerende, zeide tot Petrus: Ga weg achter Mij, satanas! gij zijt Mij een aanstoot, want gij verzint niet de dingen, die Gods zijn, maar die der mensen zijn, Matth. 16:22-23.* Was Petrus dan door deze woorden voor Zijn Meester toen ineens een duivel geworden...?? Welnee, maar Petrus sprak hier op dit moment wel woorden die des duivels waren. Want, wat had de gehele hel gejuicht, wanneer de Heere Jezus naar Petrus' bestraffing geluisterd had. Versta dit dan ook zo bij ds. G.H. Kersten, met zijn vleselijke On-Bijbelse duivelse geredeneer. Ds. Kersten stelde in zijn leer het geestelijke leven te vroeg en te laat. Te vroeg, omdat hij het leven vanuit de ontdekking der wet leerde. Te laat, omdat een ziel met een geopenbaarde Middelaar nogmaals de dood in moet. Hiermee schoof G.H. Kersten de rechtvaardigingsleer van de apostel Paulus geheel terzijde. **Je moet maar durven...!!** Van deze rechtvaardigingsleer heeft hij een wedergeboorteleer gefabriceerd. De geestelijke ontdekking, waarin een ziel zijn schuld thuis krijgt, en gaat leren bewenen, is volgens GHK, de levendmaking, ofwel : 'de zgn. bewuste veronderstelde wedergeboorte'. Maar we dienen wel te letten of de uitkomst van deze wedergeboorte Christus is, anders is het nooit een ware wedergeboorte geweest. Zie daar de veronderstelling, in zijn duivelse geredeneer. En daarbij! Niet al Gods ware volk komt tot de kennis van de vergeving der

zonden, de een wel, de ander niet. Dat is namelijk een nadere weldaad, wanneer een kind van God verwaardigd wordt, die weldaad in zijn leven mee te mogen maken. Verschrikkelijk, wat een dwaalleer...!! Je moet maar durven. Zeg tegen een Jood, of tegen de paus in Rome, dat hij uit de werken der wet nooit zalig kan worden, omdat de wet niet uit het geloof is, Gal. 3:12, en daarom geen enkel geestelijk leven kan baren, en je hebt oorlog met hem. Zeg tegen een aanhanger van G.H. Kersten dat een ziel nooit levend gemaakt kan worden door de zielsovertuigingen die voortvloeien uit de wet, Rom. 3:20, en je hebt ook oorlog...!! De wet maakt wel de zonden levend in het hart van de zondaar, maar niet de ZONDAAR, Rom. 7:8-9. *Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid(=vergeving der zonden) uit de wet zijn, Gal. 3:21.*

Jonge mensen, houd maar vast aan de 'leer van Kersten'. Onthoud dat ds. G.H. Kersten voor heel veel mensen het middel mocht zijn tot bekeering. En Gods volk is eronder onderwezen, gesticht, en velen verder geleid. Zorg dat je doorkneet raakt in de zuivere leer. En ook in het nalatenschap van ds. G.H. Kersten. Dan ben je gewapend. En dat is onmisbaar in deze tijd.

2^e citaat

DJK : Ja beste jonge mensen, hou je maar goed vast aan deze dwaalleer. Dan zul je spoedig met een ingebeelde hemel voor eeuwig ter helle varen, als God het niet verhoedt. Ds. G.H. Kersten preekte de bevinding der heiligen, en vanuit deze bevindingen heeft hij een on-Bijbelse dogmatiek samengesteld. Bedenk ook, dat we met de bevindingen van een ander nooit voor God kunnen verschijnen. Heeft GHK dan overal in gedwaald? Welnee, maar Luther zegt, dat de kerk in zijn leer valt of staat met het leerstuk van de rechtvaardigmaking. En Theodorus van der Groe heeft daar nog aan vast geplakt dat, wie in het leerstuk der wedergeboorte dwaalt, wezenlijk in alle dingen dwaalt. Ik kan en wil me alleen hier maar hartelijk bij aansluiten. Wie de Zoon heeft, heeft het leven, die Hem niet heeft, heeft NIETS. Wel levend gemaakt, maar Hem nog niet kennen, Die de Weg, de Waarheid en het Leven is. Wel wedergeboren, maar geen geboren Kind in het hart waarnemen, die door de barensweeën heen geboren is geworden, Openb. 12:2-5. Weet u wat dat betekent, lezer? Namelijk dat we zonder de vergeving der zonden, en de kennis van Christus, ook naar de hemel kunnen reizen. Verklaar mij dan eens, beste Stephan, welk een waardij heeft dan zulk een wedergeboorte waar Christus nog niet gekend is, en het dus nog alle kanten op kan vallen. Hoeft een ziel dan de geestelijke kruisdood met Christus niet meer te sterven, om vervolgens met Hem op te staan tot een vernieuwd leven, Rom. 6:3-8, Gal. 2:19-20. Hebben dan de apostelen dan destijds zomaar wat in hun zendbrieven geschreven. Door Wie waren zij dan geïnspireerd, en gelden deze leerbrieven jou, en ds. G.H. Kersten dan ook niet.....????

We lezen verder in het formulier dat God de Vader *'ons tot Zijn kinderen en erfgena-*

men aanneemt, en daarom van alle goed ons verzorgen, en alle kwaad van ons weren of ten onzen besten keren wil.' Het oprichten van het Genadeverbond met de uitverkoren zondaar, geeft ook een krijgen van de 'goederen' van het Genadeverbond. Wat 'goederen' precies zijn hebben we al eerder uitgelegd. Goederen zijn de dingen die een uitverkorene krijgt als hij in het Genadeverbond komt.

3^e citaat

De kinderdoop is wezenlijk voortgevloeid vanuit de zgn. vervangingsleer, van waaruit men geredeneerd heeft dat de kerk in de plaats van Israel gekomen is. Op deze vervangingsleer zijn velen terug gekomen, toen de staat Israel in 1948 gesticht was geworden, en daarmee een onweerlegbaar feit was. Echter op de ROOMSE gebruiken en instellingen, die op deze vervangingsleer gefundeerd waren, zijn nooit herroepen en/of ongedaan gemaakt. Israel was God vergeten, en van Hem afgedwaald, maar God was Zijn bondsvolk nooit vergeten. Door een ontzagelijke tuchtiging(2^e wereld oorlog), heeft Hij Zijn aardse bondsvolk gekastijd, en na de oorlog als door een onzichtbare sterke Hand terug gedreven naar het beloofde land Kanaan. God was het, Die ervoor zorgde dat ze na de oorlog bijna nergens meer welkom waren. Ze waren het gehate volk, enkel en alleen omdat de beloofde Messias uit dat verachte volk geboren is geworden, Rom. 11:26. *Dit is een waarheid naar het aardse, maar ook naar het geestelijke, m'n geliefde lezers. Want, Christus wordt door geestelijke barensweeën ook geboren in het hart van de geestelijke Joden.* Dat daardoor de zaligheid uit de Joden was, hebben maar zeer weinigen kunnen verteren. Ondanks dat de Joden de zaligheid die alleen uit Christus is, verworpen hebben, en Hem daarmee veronachtzaamd en onrein geacht hebben, heeft God Zijn bondsvolk Israel nimmer willen vergeten. Hiermee is dat aardse bondsvolk een afschijnsel van dat geestelijke bondsvolk, wat nog gevangen zit in het diensthuis der zonden. Ook dat geestelijke verkoren bondsvolk heeft van en uit zichzelf nimmer acht geslagen op de zaligheid die alleen in Christus te verkrijgen is, uit vrije genade om niet. Ook dat geestelijke bondsvolk, is door God nimmer vergeten geworden. Hij brengt ze aan het einde der wet, c.q. het einde van hun eigen verbroken werkverbond, opdat ze Christus door het geloof zouden zien en Hem zalig leren kennen als het Einde der wet, tot rechtvaardigheid. Alzo moet dat aardse bondsvolk Israel ook eens aan het einde van al hun vervloekte werken gebracht worden. Er gaan nu weer geruchten dat Israel de tempel in Jeruzalem opnieuw wil herbouwen. Het begin staat er al, nl. de klaagmuur. Het volk der Joden heeft nimmer begrepen waarom God de tempel door de vijanden van Israel heeft laten verwoesten. Nooit hebben ze begrepen, dat de komst, het gehoorzaam leven, Zijn dood, en de opstanding van

Christus uit de doden, het einde betekende van de tempeldienst. Stellig gingen ze er mee door, waarmee zij op een zeer hardnekkige wijze het gestorte Bloed, en het enig ware Offer van Christus op een gruwelijke wijze hebben vertreden. Lees en herlees hier in Hebr. 9 vers 11-28 : “Maar Christus, de Hogepriester der toekomstige goederen, gekomen zijnde, is door den meerderen en volmaakt tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van dit maaksel, Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende. Want indien het bloed der stieren en bokken, en de as der jonge koe, besprengende de onreinen, hen heiligt tot de reinigheid des vleses; Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levende God te dienen? En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofte der eeuwige erve ontvangen zouden. Want waar een testament is, daar is het noodzaak, dat de dood des testamentmakers tussen kome; **Want een testament is vast in de doden, dewijl het nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft.** Waarom ook het eerste niet zonder bloed is ingewijd. Want als al de geboden, naar de wet van Mozes, tot al het volk uitgesproken waren, nam hij het bloed der kalveren en bokken, met water, en purperen wol, en hysop, besprengde beide het boek zelf, en al het volk, Zeggende: Dit is het bloed des testaments, hetwelk God aan ulieden heeft geboden. En hij besprengde desgelijks ook den tabernakel, en al de vaten van den dienst met het bloed. En alle dingen worden bijna door bloed gereinigt naar de wet, en zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving. Zo was het dan noodzaak, dat wel de voorbeeldingen der dingen, die in de hemelen zijn, door deze dingen gereinigt werden, maar de hemelse dingen zelve door betere offeranden dan deze. Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom, dat met handen gemaakt is, hetwelk is een tegenbeeld van het ware, maar in den hemel zelve, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons; Noch ook, opdat Hij Zichzelven dikwijls zou opofferen, gelijk de hogepriester alle jaar in het heiligdom ingaat met vreemd bloed; (Anders had Hij dikwijls moeten lijden van de grondlegging der wereld af) maar nu is Hij eenmaal in de voleinding der eeuwen geopenbaard, om de zonde te niet te doen, door Zijnzels offerande. En gelijk het den mensen gezet is, eenmaal te sterven, en daarna het oordeel; Alzo ook Christus, eenmaal geofferd zijnde, om veler zonden weg te nemen, zal ten anderen male zonder zonde gezien worden van degenen, die Hem verwachten tot zaligheid.”

Want een testament is vast in de doden, dewijl het nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft, vers 17. Begrijpt u nu waarom het zo vreselijk erg is, dat de Joden het lijden en sterven van Christus nooit verstaan hebben, nog erger, willens en wetens veracht hebben...!! Zijn lijden en Zijn sterven was de verzoening voor Zijn verkoren geestelijke bondsvolk Israel. En Hij is opgestaan tot hun rechtvaardigmaking, 1 Kor. 1:30. Begrijpt u nu ook, waarom het zo'n gruwel is geweest, en werkelijk een list des Satans was, dat enigen van de wacht in de stad kwamen, en den overpriesters al de dingen boodschapten, die geschied waren. **En zij vergaderd zijnde met de ouderlingen, en te zamen raad genomen hebbende, gaven zij den krijgsknechten veel gelds, En zeiden: Zegt: Zijn discipelen zijn des nachts gekomen, en hebben Hem gestolen, als wij sliepen.** En indien zulks komt gehoord te worden van den stadhouder, wij zullen hem tevreden stellen, en maken, dat gij zonder zorg zijt. En zij, het geld genomen hebbende, deden, gelijk zij geleerd waren. En dit woord is verbreid geworden bij de Joden tot op den huidigen dag, Matth. 28:11-15.

Nooit hebben deze ouderlingen er maar enig besef van gehad, dat zij werktuigen waren in de handen des Satans. Hoevelen heeft Satan door deze leugens niet voor eeuwig naar de hel gesleept. Maar, het heeft God niet in de weg gestaan. Zijn Woord is heerlijk verbreidt geworden alom over het rond der aarde. Zijn heerlijk Evangelie is door de apostelen aan alle creaturen verkondigt geworden. Dit Woord was voor hen die het geloofden een reuke des levens ten eeuwige leven, en voor hen die het niet geloofden, een reuke des doods ten eeuwige doden. Nooit zal Israel kunnen zeggen, dat zij de Weg tot de zaligheid niet geweten hebben. Er is geen volk op aarde waar God zoveel bemoeienis mee gehouden heeft, als Zijn aardse bondsvolk Israel. Een mens zal daarom ten eerste nooit verloren gaan omwille van zijn zonden, maar omwille dat hij in het Evangelie niet heeft willen geloven, en daarmee God voor een Leugenaar gehouden heeft, 1 Joh. 5:10. Zult u daarom veel voor dat blinde aardse bondsvolk der Joden bidden, geliefde lezer? Want, aan de nationale bekering van dat volk, zal een grote zegen, en een tijd van rust en vrede, werkelijk een heilstijd, verbonden zijn. Bidt om den vrede van Jeruzalem; wel moeten zij varen, die u beminnen. Vrede zij in uw vesting, welvaren in uw paleizen, Psalm 122.

We hopen hiermee een weinig te hebben verklaard, dat er slechts twee verbonden zijn. Een aards verbond, Exodus 6:1-4, en een geestelijk verbond, Rom. 9:8, Hebr. 8. Meer verbonden zijn er niet. Abraham was (aards) vader der besnijdenis, dengenen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar (ook geestelijk vader) die ook wandelen in de voetstappen des geloofs van onzen vader Abraham, hetwelk in de voorhuid was. Want de belofte is niet door de wet aan Abraham of zijn zaad geschied, namelijk, dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn, maar door de rechtvaardigheid des geloofs, Rom. 4:12-13.

Er bestaat dus geen verbond der genade waarin onze kleine geboren kindertjes onbewust en onwetend zijn opgenomen door het geloof van hun ouders, (waarvan de meeste ouders niet eens een getuigenis af kunnen leggen, 1 Petrus 3:15 - zie ook daar meteen het manco van het zgn. belijden van een historisch geloof), door het sacrament van de kinderdoop. Hiermee wordt dan gezegd, dat de kinderen onbewust zijn opgenomen geworden in het zgn. genadeverbond. Maar de genade uit het verbond waarin zij onbewust en onwetend opgenomen zijn geworden, moet nog wel worden toegepast....!! Zo wordt er dan bij gezegd, want het doopformulier moet door het geloof gelezen worden. Kan dan een ziel ook de toepassing onwetend, en onbewust deelachtig worden? *Want, u komt de belofte toe, en uw kinderen....* Zo wordt er gedacht, en on-Bijbels geredeneerd. Men meent dat de belofte ook die geboren kinderen op het erf der kerk toekomt, die in het geloof en in de genade van hun ouders besloten liggen. Maar wat nu, wanneer dit alleen een historisch geloof is? Zie daar ook weer de on-Bijbelse veronderstelling....!! Wanneer blijkt, dat de genade nooit toegepast is geworden, is de ziel van dit kind voor eeuwig verloren. Wezenlijk is de kinderdoop niets anders dan de veronderstelde wedergeboorteleer van ds. G.H. Kersten. Het is een ROOMSE leer, en een daarmee een ROOMS gebruik, die niet anders dan op veronderstelling gegrondvest is. Gods Woord leert heel duidelijk dat, wie geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zalig worden zal. Let op, in deze chronologische volgorde. Wanneer de moorman aan Filippus vraagt hem te willen dopen, is het BIJBELSE antwoord van Filippus: "Indien gij van ganser harten geloofd, zo is het geoorloofd....!!" Deze man had namelijk zijn lesje wel geleerd, daar hij de ongelovige Simon de Tovenaar ook had gedoopt, Hand. 8:13. Toch staat er geschreven dat Simon geloofde. Maar uit zijn verdorven werken bleek, dat het geen

zaligmakend geloof was geweest, lezer. Zie daar een van de zuiverste kenmerken van het waarachtige geloof in de Heere Jezus Christus. Zij die in Hem geloven, versieren hun geloof altijd met goede liefdewerken. Niet uit dienstbaarheid, maar vanuit de liefde tot een drie-enig God en Zijn lieve volk, en hun naasten. Daarom zegt de apostel Jacobus, toon mij uw geloof uit uw werken.

Geliefde lezer, u weet niet en u beseft wellicht maar half, hoe dodelijk ziek al onze kerken in Nederland in hun doen en laten zijn. De kerk raakt nooit uitgereformeerd, ook niet op deze punten, van het zogenaamd belijden van niet meer dan een historisch geloof. Dit geeft deze zgn. gelovige belijdende leden, wanneer ze trouwen, het recht om hun kinderen te laten dopen, en ook nog een kerkelijk recht tot het Heilig Avondmaal. Er wordt dan wel bijgezegd dat voor het sacrament van het HA nog wel een Goddelijk recht dienen te verkrijgen, maar wat komt daar in de praktijk van terecht....?? Moet dit Goddelijke recht dan ook niet verkregen worden, omtrent het de bediening van het sacrament van de Heilige Doop....?? De sacrament zijn toch ingesteld tot verzegeling en versterking van het (persoonlijk verkregen) zaligmakende geloof. Begrijpt u het nog? Op het punt van de bediening van het HA maken vele rechtzinnige predikanten zich altijd zorgen, wanneer de tijd van het sacrament weer aanbreekt. Dat hoor je dan weleens, en ik geloof dat. Maar behoorde deze zorg er dan ook niet te zijn, omtrent de zuivere bediening van het sacrament van de Heilige Doop...?? Hoe ver weg zijn we afgedwaald van de zuivere leer, en doen en laten der apostelen, geliefde lezers. Velen zeggen dat we terug moeten naar de zuivere leer der Reformatoren, maar ik denk weleens, dat we nog verder terug moeten. Terug naar de zuivere bron van Gods Woord. Lees eens in de handelingen der apostelen. Zij doopten pas, wanneer men getuigenis had afgelegd van hun geloof in Jezus Christus. Hebben zij zich hierin dan nooit vergist? Jawel, dat heb ik u alreeds aangetoond vanuit het zgn. geloof van Simon de Tovenaar. Hoe voorzichtig was Filippus na deze vergissing niet geworden? Geloof ook maar gerust dat de apostel Paulus, (of zijn helpers - 1 Kor. 1:14), Demas gedoopt heeft. Ook zij waren dus niet onfeilbaar, en ook zij konden de kerk op aarde niet zuiver bewaren. De tarwe moest opgroeien met het onkruid. Het was ook onder hun gehoor niet alles Israel wat Israel heette, lees daartoe 1 Korinthe 10. Ook zij waren met hun geschonken apostolische licht geen ware hartenkenners, en nierenproevers. Dat was alleen God. Maar welk een voorzichtigheid hebben zij hierin niet betracht? Het ging mij in deze dus om de volgorde die ook zij hierin hebben betracht. Eerst het geloof, en dan de Doop.

“En ik wil niet, broeders, dat gij onwetende zijt, dat onze vaders allen onder de wolk waren, en allen door de zee doorgedaan zijn; En allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee; En allen dezelfde geestelijke spijs gegeten hebben; En allen denzelfden geestelijken drank gedronken hebben; want zij dronken uit de geestelijke steenrots, die volgde; en de steenrots was Christus. Maar in het meerder deel van hen heeft God geen welgevallen gehad; want zij zijn in de woestijn ter nedergeslagen, 1 Korinthe 10:1-5.”

Hiermee wil de apostel twee dingen zeggen:

1. Van het aardse verkoren bondsvolk Israel is werkelijk geen klauw achtergebleven, in het in diensthuis waaruit zij door God, middels de middelaar van het oude verbond (=Mozes) verlost zijn geworden, Exodus 10:26. Hierin was de verlossing van het aardse bondsvolk Israel, middels een weg van bloedstorting en gerechtigheid, een afschijnsel

van de zielsverlossing door de Middelaar van het nieuwe Verbond(= Christus), van het geestelijke verkoren Israel dat eenmaal zeker zalig zal worden. Ook van dat geestelijke verkoren bondsvolk Israel zal geen klauw achter blijven. *Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester. Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan, Gal. 3:23-27, Rom. 6:3, Kol. 2:12.*

2. Maar in dit aardse verkoren bondsvolk Israel, was ook een geestelijk verkoren Israel. Jozua was bijv. een aardse verkoren Jood, maar ook een geestelijke verkoren Jood die door het geloof, van verre aanschouwende en omhelsende (Hebr. 11:13), de zaligheid in Christus deelachtig geworden is. Deze geestelijke Joden, zagen op de tarwe wat met het onkruid moest opgroeien. *Toen het nu tot kruid opgeschoten was, en vrucht voortbracht, toen openbaarde zich ook het onkruid, Matth. 13:24-42.* Uit de boze verdoven oneetbare vruchten van het slechte zaad, kwam dus het onkruid openbaar, Gal. 5:19-21. Hiermee vergeleek de apostel de gemeente van Korinthe. In de aanhef van zijn brief noemde hij hen wel : ‘de Gemeente Gods, die te Korinthe is, den geheiligden in Christus Jezus, den geroepenen heiligen, met allen, die den Naam van onzen Heere Jezus Christus aanroepen in alle plaats, beide hun en onzen Heere’. Maar ook Paulus wist dat er onder hen niet alleen tarwe, maar ook onkruid was. Daartoe wilde hij hen bij vernieuwing tot het goede opwekken en hen vermanen, om niet te worden gelijk het onkruid dat destijds onder de geestelijke tarwe in de woestijn openbaar kwam. *Gij kunt den drinkbeker des Heeren niet drinken, en den drinkbeker der duivelen, gij kunt niet deelachtig zijn aan de tafel des Heeren, en aan de tafel der duivelen. Of tergen wij den Heere? Zijn wij sterker dan Hij? 1 Kor. 10:21-22.*

Nu komen we weer even terug bij punt 1. Het gehele aardse verkoren bondsvolk Israel kon ervan getuigen hoe en met welk een machtige Hand, God de Heere HEERE hen uit de klauwen van Farao en zijn drijvers verlost had. Hier waren zij allen bij geweest. Deze zaak was dus in geen hoek geschiedt. *En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbij gaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verderve zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal. En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren; gij zult hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige inzetting, Exodus 12:13-14.* Hiervan konden zelfs de kinderen mede getuigen. Zij konden ervan vertellen hoe dat bloed hen gered had van het dodelijke verderf van de Engel des verderfs, die bij allen zou binnentreden waar dat bloed niet aan de deurposten gestreken was. Maar zij konden er ook van getuigen welk een uitzinnige blijdschap er onder het volk der Joden was, toen zij van hun zware juk bevrijd waren geworden. Nooit meer werken, eeuwig vrij...!! Door het bloed van het geslachte paaslam dat zij allen gegeten hadden, had God Zijn bondsvolk Israel dus in vrijheid gezet. Na hun verlossing riep de HEERE Zijn verlostte bondsvolk zelfs op, hiervan eeuwig te blijven getuigen aan hun kinderen, lees Exodus 13:14-22. *Door het geloof heeft hij het pascha uitgericht, en de besprenging des bloeds, opdat de verderver der eerstgeborenen hen niet raken zou. Door het geloof zijn zij de Rode zee doorgegaan, als door het droge; hetwelk de Egyptenaars, ook verzoekende, zijn verdronken, Hebr. 11:28-29, Hand. 7:36.*

Wanneer nu de Rode Zee een geestelijk teken van het sacrament van de Heilige Doop is, c.q. een geestelijk teken en geestelijk zegel van de afwassing der zonden. Zouden zij dan, die zich

wensen te laten dopen in de dood van Jezus Christus, dan eerst niet een getuigenis van hun geloof in Hem behoren te geven, alvorens zij zich laten dopen. Een getuigenis van hun geestelijke zielsverlossing, en hoe zij dat teken van het bloed tot hun eeuwige verlossing zagen, en hoe daar een aanbidding en eeuwige blijdschap tot Goddrie-enig in hun ziel over bleef, en zij toen het ambt aller gelovigen deelachtig werden door de verworven Geest van Christus Jezus, hun Verlosser, Rom. 8:9, Joh. 16:13-15. En zij toen vanaf dat moment ook een andere geestelijke taal begonnen te spreken, Hand. 2:4. Namelijk de taal van hun geestelijke geboorteland, dat zij in Christus eenmaal zullen beërven, de tale Kanaans. Zou dit dan niet de Bijbelse orde zijn, als we bezien hoe God Zijn aardse bondsvolk heeft willen verlossen, en wanneer we letten op de handelingen der apostelen....??

1. Want Ik zal Mijn groten Naam heiligen, die onder de heidenen ontheilgd is, dien gij in het midden van hen ontheilgd hebt; en de heidenen zullen weten, dat Ik de HEERE ben, spreekt de Heere HEERE, als Ik aan u voor hun ogen zal geheilgd zijn. Want Ik zal u uit de heidenen halen, en zal u uit al de landen vergaderen; en Ik zal u in uw land brengen. Dan zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen. En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlesen hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen. En gij zult wonen in het land, dat Ik uw vaders gegeven heb, en gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn, Ezechiël 36:23-28.
2. Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt. En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders? En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal. En met veel meer andere woorden betuigde hij, en vermaande hen, zeggende: Wordt behouden van dit verkeerd geslacht! Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen. En zij waren volhardende in de leer der apostelen, en in de gemeenschap, en in de breking des broods, en in de gebeden, Hand. 2:14-42. **DJK :** Zie hier ook weer de volgorde: Eerst de waarachtig bekering door het geloof, daarna werden zij gedoopt die zijn woord gaarne aangenomen hadden. Daarna waren zij volhardende in de breking des broods en in de gebeden (= Heilig Avondmaal). *Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal.* Dit waren de kinderen die op dat moment met hun ouders waren, die dit woord van Petrus ook geloofd hebben. Ik heb ook weleens gedacht dat dit hun geestelijke kinderen waren, die deze eerste gelovigen door hun getuigenis geestelijk zouden gaan baren, doelend op Jes. 54:1, en Gal. 4:27.

3. Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en van den Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beiden, mannen en vrouwen. En Simon geloofde ook zelf, en gedoopt zijnde, bleef gedurig bij Filippus; en ziende de tekenen en grote krachten, die er geschiedden, ontzette hij zich. Als nu de apostelen, die te Jeruzalem waren, hoorden, dat Samaria het Woord Gods aangenomen had, zonden zij tot hen Petrus en Johannes; Dewelken, afgekomen zijnde, baden voor hen, dat zij den Heiligen Geest ontvangen mochten. (Want Hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleenlijk gedoopt in den Naam van den Heere Jezus). Toen legden zij de handen op hen, en zij ontvingen den Heiligen Geest, Hand. 8:12-17.
4. En Filippus deed zijn mond open en beginnende van diezelfde Schrift, verkondigde hem Jezus. En alzo zij over weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is. En hij gebood den wagen stil te houden; en zij daalden beiden af in het water, zo Filippus als de kamerling, en hij doopte hem, Hand. 8:35-38.
5. Als Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden. En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd. Want zij hoorden hen spreken met vreemde talen, en God groot maken. Toen antwoordde Petrus: Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij? (Hand. 10:44-47)
6. En de stokbewaarder, wakker geworden zijnde, en ziende de deuren der gevangenis geopend, trok een zwaard, en zou zichzelf omgebracht hebben, menende, dat de gevangenen ontvloden waren. Maar Paulus riep met grote stem, zeggende: Doe uzelf geen kwaad; want wij zijn allen hier. En als hij licht geeist had, sprong hij in, en werd zeer bevende, en viel voor Paulus en Silas neder aan de voeten; En hen buiten gebracht hebbende, zeide hij: Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde? En zij zeiden: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis. En zij spraken tot hem het woord des Heeren, en tot allen, die in zijn huis waren. En hij nam hen tot zich in dezelve ure des nachts, en wies hen van de striemen; en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen. En hij bracht hen in zijn huis, en zette hun de tafel voor, en verheugde zich, dat hij met al zijn huis aan God gelovig geworden was, Hand. 16:27-34.
7. En het geschiedde, terwijl Apollos te Korinthe was, dat Paulus, de bovenste delen des lands doorreisde hebbende, te Efeze kwam; en enige discipelen aldaar vindende, Zeide hij tot hen: Hebt gij den Heiligen Geest ontvangen, als gij geloofd hebt? En zij zeiden tot hem: Wij hebben zelfs niet gehoord, of er een Heiligen Geest is. En hij zeide tot hen: Waarin zijt gij dan gedoopt? En zij zeiden: In den doop van Johannes. Maar Paulus zeide: Johannes heeft wel gedoopt den doop der bekering, zeggende tot het volk, dat zij geloven zouden in Dengene, Die na hem kwam, dat is, in Christus Jezus.

En die hem hoorden werden gedoopt in den Naam van den Heere Jezus. En als Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken met vreemde talen, en profeteerden, Hand. 19:1-6.

8. Maar het geschiedde mij, als ik reisde, en Damaskus genaakte, omtrent den middag, dat snellijk uit den hemel een groot licht mij rondom omscheen. En ik viel ter aarde, en ik hoorde een stem, tot mij zeggende: Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij? En ik antwoordde: Wie zijt Gij, Heere? En Hij zeide tot mij: Ik ben Jezus, de Nazarener, Welken gij vervolgt. En die met mij waren, zagen wel het licht, en werden zeer bevreesd; maar de stem Desgenen, Die tot mij sprak, hoorden zij niet. En ik zeide: Heere! wat zal ik doen? En de Heere zeide tot mij: Sta op, en ga heen naar Damaskus; en aldaar zal met u gesproken worden, van al hetgeen u geordineerd is te doen. En als ik vanwege de heerlijkheid deszelven lichts niet zag, zo werd ik bij de hand geleid van degenen, die met mij waren, en kwam te Damaskus. En een zekere Ananias, een godvruchtig man naar de wet, goede getuigenis hebbende van al de Joden, die daar woonden, Kwam tot mij, en bij mij staande, zeide tot mij: Saul, broeder, word weder ziende! En ter zelfder ure werd ik ziende op hem. En hij zeide: De God onzer vaders heeft u te voren verordineerd, om Zijn wil te kennen, en den Rechtvaardige te zien, en de stem uit Zijn mond te horen. Want gij zult Hem getuige zijn bij alle mensen, van hetgeen gij gezien en gehoord hebt. En nu, wat vertoeft gij? Sta op, en laat u dopen, en uw zonden afwassen, aanroepende den Naam des Heeren, Hand. 22:6-16.
9. Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur dopen. Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en Zijn tarwe in Zijn schuur samenbrengen, en zal het kaf met onuitblusselijk vuur verbranden. Toen kwam Jezus van Galilea naar de Jordaan, tot Johannes, om van hem gedoopt te worden. Doch Johannes weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is nodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij? Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af. En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklommen uit het water; en ziet, de hemelen werden Hem geopend, en hij zag den Geest Gods nederdalen, gelijk een duive, en op Hem komen. En ziet, een stem uit de hemelen, zeggende: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb! (Matth. 3:11-17, Lukas 3:16, Joh. 1:33). **DJK :** Hier ontving de Heere Jezus Zijn drievoudige ambt van Zijn hemelse Vader, Die Hem daartoe op aarde gezonden, en nu ook uitgestoten had. Dit ambt kon Hij niet uitvoeren zonder de bedauwing des Heiligen Geestes. Daartoe werd op dit moment de Heilige Geest aan Zijn drievoudige ambtsbediening verbonden.
10. Bij de discipelen was dit wezenlijk niet anders. Zij waren GEHEEL rein om het Woord dat Christus tot hen gesproken had, Joh. 15:3. Niet half-rein, en ook niet half-verloft!! En waren daardoor door hun kindschap de Geest van Christus deelachtig geworden, Rom. 8:9. Door die Geest hadden zij reeds het Woord Gods alleen in Israel verkondigd, en vele krachten gedaan, Lukas 10:1-17. Maar nu werden zij door de Vader uitgestoten om het Evangelie ook aan de heidenen te verkondigen, Die de Heilige Geest, uitgaande van de Zoon en van de Vader, op hen deed nederdalen.

Anders zou hun bediening vruchteloos zijn geweest. Zie daar de Goddelijke orde, ook de in de geschonken ambten. Maar op de Pinksterdag paarde de verworven Geest van Christus Zich ook aan het apostelambt dat zij in Zijn opdracht ontvangen hadden, nadat Hij hen uitgestoten had, Matth. 28:19-20. *En ziet, Ik zende de belofte Mijns Vaders op u; maar blijft gij in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte, Luk. 24:49.* En als de dag van het Pinkster feest vervuld werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen. En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldigen, gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten. En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. En er waren Joden, te Jeruzalem wonende, godvruchtige mannen van allen volke dergenen, die onder den hemel zijn. En als deze stem geschied was, kwam de menigte samen, en werd beroerd, want een iegelijk hoorde hen in zijn eigen taal spreken. En zij ontzetten zich allen, en verwonderden zich, zeggende tot elkander: Ziet, zijn niet alle dezen, die daar spreken, Galileers? En hoe horen wij hen een iegelijk in onze eigen taal, in welke wij geboren zijn?, Hand. 2:1-8.

Vergeef me deze hele uitweiding, het vloaide zomaar uit m'n pen. Ik heb u hiermee de Bijbelse volgorde aan willen tonen van, eerst geloof en dan de verzegeling door het sacrament van de Heilige Doop. Lees ook hier wat daar de apostelen, in hun leerbrieven over schreven:

Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden, Rom. 6:3-4.

In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft, Kol. 2:11-12.

Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester. Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan, Gal. 3:25-29.

Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; Die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door den Geest; In Denwelken Hij ook, henengegaan zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft, Die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water. Waarvan het tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is der vuiligheid des lichaams, maar die een vraag is van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus, 1 Petrus 3:18-21.

Let hierbij op, dat de apostelen ook leerden vanuit hun eigen handelen, door de Heilige Geest. Daarom heb ik eerst hun handelingen geciteerd, en daarna hun leringen vanuit hun zendbrieven. We gaan nu verder met onze weerlegging.

Al die goederen lopen uiteindelijk uit op twee grote zaken, die voortkomen uit het Genadeverbond. Dat zijn de 'rechtvaardigmaking' en de 'aanneming tot kinderen'. God geeft deze twee grote zaken in de wedergeboorte. Weer dat onderscheid: in beginsel zijn die goederen door God gegeven op het moment van wedergeboorte. Maar de wedergeborene weet dat nog níét! Dat leert de Heere in de verdere gang van het geestelijke leven, in zoverre Hij dat wil. De één mag er meer van kennen dan de andere. En er zijn er die deze beide dingen bewust en met geloofszekerheid mogen kennen in hun ziel.

Velen zeggen dat dit niet klopt! De wedergeboorte valt bij hen op hetzelfde moment als de bewuste rechtvaardigmaking. Dus: als men Christus werkelijk leert kennen als schuldovernemende Borg, en dat Die ook als zodanig wordt toegepast aan de ziel. Alles wat daarvoor gebeurt in het leven is 'voorbereiding'. Voorbereiding tot de wedergeboorte. Wat een leugen toch. Zou een mens, die echt de Middelaar in zijn hart geopenbaard heeft gekregen, en daar met de innigste liefdesbanden naar uitgaat, en die niet meer buiten Hem leven kan, zou die geen geestelijk leven kennen? Al staat zijn schuld nog open? Wat een dwaasheid!

4^e & 5^e citaat

Lees hier, kort en bondig hoe zelfs de jonge mensen binnen de Ger. Gem. in Ned. worden bedrogen voor een nimmereindigende eeuwigheid. Wanneer men zichzelf met dit soort leugens op de been wens te houden, tot daar aan toe. Maar nu ook nog anderen in dit bedrog meetrekken, is natuurlijk wel heel erg. Wat strijden velen toch voor een levendmaking en voor een veronderstelde wedergeboorte, dat geen levendmaking noch wedergeboorte is. Ook hierin is veelal de wens de vader van de gedachten. *Velen zeggen dat dit niet klopt!* Nou man, laat ik je uit de droom helpen, opdat de geestelijke luchtbel waarin je verkeerd, eens tot je schrik uit elkaar zou spatten. Lees hier, niet de pestleer van G.H. Kersten, maar de zuivere rechtvaardigingsleer van de apostel Paulus : *"Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft? Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspelster is, als zij eens anderen mans wordt. Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden. Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen. Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; alzo dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter, Rom. 7:1-6."*

Lees ook hier wat Paulus schrijft over de levendmaking in zijn zendbrief aan de gemeente van Efeze. Lees en herlees met de kanttekeningen ernaast : “En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden; In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid; Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen; Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden) En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus, Efeze 2:1-6.”

levend gemaakt

Dat is, uit den dood der zonde verlost, door onze rechtvaardigmaking en wedergeboorte, gelijk terstond hierna verklaard wordt.

met Christus

Want als Christus, die om onzer zonden wil gestorven was, is opgewekt zo heeft Hij metterdaad betoond dat Hij de schuld onzer zonde en het lichaam onzer zonden had teniet gedaan: hetwelk Hij eerst voor ons, en daarna ook in ons heeft volbracht uit kracht Zijns doods en Zijner opstanding, Rom. 4:25. Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, Rom. 6:6-8, als Hij ons het geloof heeft geschonken, door het geloof heeft gerechtvaardigd, en door Zijnen Geest heeft vernieuwd en geheiligd. Zie 1 Cor. 1:30.

in Christus Jezus

Namelijk als ons Hoofd, in welken wij deze weldaden alrede bezitten, en wij ook in hope bezitten, Rom. 8:24, en dezelve zekerlijk zullen deelachtig worden te zijner tijd. Zie Rom. 8:11; 1 Cor. 15:20; Filipp. 3:21; Col. 3:1,2, enz.

Geliefde lezer, deze weerlegging is eigenlijk al weer te lang geworden, hoewel we hier nooit genoeg tegen kunnen waarschuwen. We wilden hier slechts maar enkele woorden over schrijven. U moet het verdere betoog van de heer Stephan Bogert verder zelf maar tegen het zuivere licht van Gods Woord houden, en telkens doen gelijk de Bereers. *En dezen waren edeler, dan die te Thessalonica waren, als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren, Hand. 17:11.* De apostel noemt het dus een edele gestalte wanneer mensen dagelijks de Schriften onderzoeken. Het omgekeerde is dus ook een waarheid. Besef dat u slechts maar ene ziel hebt, lezer. Laat u door deze leugens niet verleiden, tot uw eeuwig verderf. Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen, Door geveinsdheid der leugensprekers, hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschroeid;..... Heb acht op uzelf en op de leer; volhard daarin; want dat doende, zult gij en uzelf behouden, en die u horen, 1 Timothëus 4.

D.J. Kleen